

ikke kunne kaldes Slagterier, saa i alt Fald mange Slagtere, som ville slagte, uden at de altsaa have Retten til at faa Statens Stempel paa det Kød, de slagte. Paa alle de Steder, hvor der altsaa slagtes, uden at vedkommende Slagter eller Slagteri har Ret til at benytte Statens Eksporstempel, vil der altsaa ikke kunde tegnes Forsikring, i hvert Fald skal det saa være en Privatforsikring. Jeg tror, det er en for stor Uret mod Kvægopdrætterne, mod Producenterne, at sige: „De, som skulle slagte i de offentlige Slagtehuse, i de Slagtehuse, hvor de have faaet statsansatte Dyr læger og dermed Retten til at benytte Statens Eksporstempel, de skulle have den Fordel — hvis det er en Fordel, og det gaar jeg ud fra, det er jo det, der er forudsat — at komme med ind i den Forsikring, som Staten garanterer, men andre ikke. Dette ville være en Uret over for dem, som af en eller anden Grund, enten ikke kunne eller ikke ønske at lade deres Kreaturer slagte i de offentlige Slagtehuse, at de skulle være afskaarne fra at faa Del i en saadan Samfundsforanstaltning, som vi maa sige, at en offentlig Tvangsforsikring med Statsgaranti er. Jeg tror, at det vil være nødvendigt for Udvalget ogsaa at tage denne Side af Sagen under Overvejelse, saa at det, enten vi nu faa det ordnet i Overensstemmelse med Lovforslaget eller paa anden Maade, kan blive saaledes, at Kvægopdrætterne, dem, som skulle lade slagte, faa lige Del i den Forsikring, som der her er Tale om. Det var kun den Betænkelighed, som jeg — foruden de Betæneligheder, der ere nævnte af den foregaaende Taler — har ved Lovforslaget og har haft Lyst til at gøre opmærksom paa.

Landbrugsministeren (A. Hage): Det foreliggende Lovforslag fremtræder jo som et Supplement til det Lovforslag, vi have behandlet i de sidste Par Dage. Hvorvidt det nu er et nødvendigt eller i hvert Tilfælde et heldigt Supplement til Loven om Kødkontrol, vil jeg overlade til det høje Ting at bedømme, og det vil ogsaa faa en grundig Overvejelse i det eventuelle Udvalg, hvorvidt man overhovedet bør indlade sig paa en tvungen Forsikring. Hvis man ønsker det, hvis man mener, at det er rigtigt at fordele den Risiko, som uimodsigelig vil komme, efter at Kødkontrollen eventuelt er bleven vedtaget, saa tror jeg, at Lovforslagets enkelte Paragraffer i det hele danne et brugeligt Grundlag for nærmere Overvejelse og nærmere Forhandling.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns

Amts 5te Valgkreds (Rosleff), som først udtalte sig om Lovforslaget, havde Betænkelighed ved, at det eventuelle Overskud skulde indbetales i Statskassen, og han fremhævede, at det var ganske urimeligt, om Staten skulde beholde et sligt Overskud. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem, men det er ogsaa udtrykkelig fremhævet i Bemærkningerne, at Tanken er, at Overskuddet maa benyttes til at nedsætte Præmierne, og Ordene i selve Lovforslaget, der lyder saaledes: „Viser Aarsregnskabet Overskud, bliver dette at indbetale til Statskassen“, viser jo, at det er det enkelte Aars Regnskab, man tager i Betragtning. Skulde da et enkelt Aars Regnskab ikke vise Overskud, er der jo ingen Grund til at nedsætte Præmierne. Men det er jo, hvis man vil beholde Lovforslagets § 2, muligt, at det udtrykkelig bliver nærmere fastslaaet, at selvtvølge maatte et sligt Overskud ikke blive endelig liggende i Statskassen for maaske endogsaa at bruges til helt andre Formaal. Det er jo slet ikke Tanken, og det er maaske rigtigt at fastslaa dette.

Det ærede Medlem havde ogsaa nogen Betænkelighed ved § 3, nemlig ved Bestemmelsen om, at Præmiernes Størrelse skulde være varierende for de forskellige Landsdele. Jeg giver det ærede Medlem ganske Ret i, at det er en maaske noget betænkelig Ting at komme ind paa. Kommissionen har foreslaaet det, fordi man mente, at det over for de Landsdele, som med stor Energi have bekæmpet Tuberkulosen og ogsaa har naaet smukke Resultater i saa Henseende, vilde være det humaneste, at de kom til at betale mindre Præmier end andre Landsdele, hvor man ikke har været tilstrækkelig energisk eller tilstrækkelig heldig med at bringe Tuberkulosen ned i væsentlig Grad. Men det blev ogsaa fremhævet af det ærede Medlem, at det yderligere vilde forøge de Vanskeligheder, som det overlades til Landbrugsministeriet at klare. Det ærede Medlem har ganske Ret i, at hele dette Lovforslag vil bebyrde Administrationen med et betydeligt Arbejde, og jeg kan ikke sige andet, end at i og for sig kan Landbrugsministeren ikke være meget begejstret for dette Lovforslag, naar man tager rent administrative Hensyn. Det blev i Gaar fremhævet under Forhandlingerne, at allerede ved Kødkontrollen blev der lagt en ret betænkelig Myndighed i Landbrugsministerens Haand, og hvor fristende det end kan være at faa en saadan Myndighed, medfører en saadan Myn-